

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ADOPȚIUNEA

Pentru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe lună fl.

N-rii de Diminecă pe
an f. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și jumătate: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sânt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

IN GIURUL ORGANISĂRII.

(L) Campania maghiară împotriva conferinței naționale a început-o Jancsó Benedek (care p'atunci seria la „Hazánk“) în vara anului 1893. Motivul, ori mai bine: pretextul era că „Valahii s'au constituit în adevărată Dietă siberiană“. Ear' cum ministru de justiție era p'atunci Szilágyi Dezső, vestit în ceea-ce Ungurul numește „törvényes varás“, n'a fost greu ca legea să se restabilească și d'odată cu condamnarea comitetului pentru Memorand, să se decreteze și dizolvarea conferinței naționale.

După ce la 28 Noembrie 1894 membrii conferinței s'au întrunit într-o conferință botezată de silă „adunare generală“, că altfel primarul Sibitului nu voia să dea concesiile pentru ținerea ei, așa i-se poruncise din Pesta, un ordin nou al guvernului unguresc opea ori-ce adunare convocată în numele *partii naționale române*.

Eată de ce în iarna anului 1897 d. Rațiu și cei din jurul său convoacă la Sibiu numai o adunare a alegătorilor români din cercurile electorale ale comitatului Sibiu, ear noi convocăm în aceeași vreme la Arad o adunare generală tot a *alegătorilor români*.

Nici cuvintele acestea nu le-au plăcut însă celor dela putere. Ei nu pot să permită nimic ce poartă caracter *nemaghiar*. „Alegător român“ pentru dînșii este un atentat la integritatea statului.

Ne-au rămas deci *congregațiunile*.

Cum se poate purta lupta aici, s'a putut vedea chiar din cele petrecute mai zilele trecute la Deva și Sibiu: sub diferite prețexte, reprezentanții puterii s'au putut eschiva dela un răspuns ear pe viitor vor răspunde probabil lucruri plăcute sufletelor șoviniste. Să-i impiedice însă pe Români a-și spune gravaminele lor, *nu pot!*... Ar trebui întâiu să desființeze autonomia comitatelor, ceea ce se va și face, căci *centralizarea* este un punct cardinal atât în programul lui Széll cât și alui Apponyi.

Până atunci însă vor trebui câțiva ani.

Ear datoria noastră a tuturor este să nu lăsăm nefolosit acest interval, ci schimbările ce vor urma, să ne găsească gata.

Eată de ce am stăruit și revenim asupra organizării ce trebuie făcută prin cluburile comitatense.

Că unora dintre șovinisti nu le place acest lucru, ci (ca „Pesti Napló“ și „Egyetértés“) arată asupra acestui fel de organizare ca și când ar fi vorba de ceva ilegal, — n'are să ne geneze. Din contră: are să ne îndemne să ne consacram cu atât mai ales și mai cu dinadins lucrării pro-

prie a clarifica situația echivocă și a croi un drum în mijlocul nesiguranței și îndoielii actuale.

Pentru-că nu putem adopta pofta șovinistilor, căror conferința noastră națională li se părea anticonstituțională, după cum anticonstituțional li se pare ori și ce acțiune ce nu se pornește în numele „ideii“.

Cu atât mai puțin nu, cu cât nici măcar nu putem prevedea cum ar putea să ne oprească ei acest fel de organizare, basată tocmai pe constituția țării.

Și apoi nu e vorba numai de organizare cu scop de a duce luptă în contra stăpânirii, ci pentru a căuta base unde să ne putem întâlni toți *Românii*, ca în viitor luptelor noastre să li-se dea un caracter nu numai consistent, dar și uniform.

Este apoi vorba de o școală pe care am da-o poporului nostru, școală politică de cea mai mare însemnătate. Dacă conferințele noastre naționale aveau adevărat rolul să-și deștepte simțul național, cu cât mai ales nu se va putea deștepta acest sentiment în lupta din congregațiuni, dată p'o linie întinsă, luptă la care putem angaja *direct țărani* aleși din fie-care comună, și — după cum s'a făcut în chestia lăncu la Sibiu și Deva — *în orice chestie ce privește viața noastră românească*.

Eată de ce, pe lângă lupta obișnuită din congregațiuni, fruntașii români, fie aleși, fie viriliști, au supra datorie de a se lua la întrecere și a vesti cu o zi mai înainte, că și comitatul lor este în plină activitate de organizare.

Budgetul armatei. Subcomisiune bugetară a delegațiunii ungare a ținut și Sâmbăta trecută la Viena o ședință, în care s'a ocupat cu budgetul pentru cheltuielile armatei. Constatările ședinței au culminat mai ales în două afaceri: Una a fost de natură religioasă, la care a vorbit mai întâiu Münich Aurel, numind vătămător faptul, că și preoții caștrunși protestanți sunt numiți în aceste posturi la propunerea episcopului militar catolic. La discuție a luat parte și Szilágyi Dezső, accentuând, că chiar și numai pentru proporție este trebuință de spori în armată a preoților protestanți. S'a statorit deci, ca acești preoți de aci încolo să fie numiți la propunerea unui *referent civil*. — A doua afacere s'a referit la corectitatea întrebuirii budgetului, insistându-se, ca din aruncul de 30 milioane pentru armată ministeriul de război să nu cheltuiască, fără a primi imputernicirea pentru asta.

Afacerea rentei pentru școlile române de la Brașov, după cum rezultă din răspunsul ce ministrul Wlassics a dat întrebuirii lui Komjathy făcute în comisia bugetară, nu s'a rezolvat încă. Ministrul a spus numai, că tratativele urmează încă între guvernul maghiar și român și afacerea se va rezolvi potrivit demnității statului maghiar!

CRISA IN AUSTRIA.

Descurcarea din actuala criză austriacă merge de tot tucet. Cabinetul Wittek, ale cărui zile sunt numărate, va avea încă să scoată o ordonanță pe temeiul § 14: recomandarea legii pentru recruți. Viitorul, sau mai bine zis designatul prim-ministru Dr. Körber, fost ministru de interne în cabinetul Clary și mai înainte ministru de comerț în cabinetul Gautsch, n'a primit încă însărcinare formală pentru constituirea unui nou cabinet; până acum dânsul numai în chip privat s'a pus în negocieri cu câțiva funcționari înalți. Greutate i-se va face la formarea cabinetului mai ales din partea majorității feudalilor clericali, cari ar dori, ca în parte noul cabinet să aibă un colorit politic. Ar voi anume, ca, pe lângă ministrul galician fără portofoliu, să aibă în cabinet și Cehii un asemenea ministru. Spre acest scop Galicienii ar dori să-l aibă pe Bilinski, fost ministru de finanțe în cabinetul Baden, ear Cehii pe Drul Rejek, șef de secție în ministeriul cultelor. Bilinski însă e una din cele mai odioase persoane înainte Nemților, și dacă din nou ar ajunge în cabinet, frecările între partidele certate ar deveni și mai înverșunate.

Pe la finea săptămânii trecute se amintiau aproape toate persoanele, cari au să formeze noul cabinet. — Cât pentru împărțirea între Cehi și Germani, — azi se pare perdută ori-și-ce speranță. În special o împiedică această feudalii cehi, cari resping pretenția Germanilor: ca limba de legătură între singuraticile țări și provincii să fie cea germană; o resping această cu atât mai mult, fiind-că în Austria fiecare țară-șoară își are limba sa de stat.

Pe lângă asta indeosebi feudalii stăruiesc pentru dreptul public ceh, ca Boemia să fie țară separată, întocmai ca Ungaria, ca adevărat Cehii ei singuri să fie stăpâni în țara lor.

Din asta conclud și foile maghiare, cu oare-care groază, că „Cehii vor cu ori-ce preț să împingă Austria la federalism, ba zic chiar (Cehii), că numai federalismul e în stare să mântuie dualismul.“

„Intr'un punct“ — se tânguie „Buda-pești Hirap“ — „toate partidele (austriace) sunt înțelese, și asta e: ura împotriva Ungariei astfel, că la sigur se poate spune, că acolo Ungaria are numai un singur prieten și acesta e: împăratul austriac.“

Vorbind tot la actuala situație atât de încurcată, eată, între altele, ce combinațiuni știe să anticipeze „Prager Tagblatt“:

„Îndată ce guvernul Körber — zice — ar lua ființă, ar urma convocarea Reichsrathului. Dacă însă acțiunea de împărțire n'ar succeda și obstrucția din nou ar începe în parlament, — atunci Reichsrathul va fi dizolvat. Ear' dacă și un nou parlament s'ar dovedi incapabil de lucrare: atunci va urma suspendarea constituției, sistarea Reichsrathului și a dietelor provinciale și numai așa numitele comitete ale țărilor ar rămânea în ajutorul administrației în singuraticile provincii.“

Primejdii iminente.

E peste putință, ca mergând lucrurile și mai departe așa, Țeara Ungurească să n'ajungă la o catastrofă în consecuențe mai tristă de cât cele de până acum.

Aceasta o spunem nu noi, ci ziare maghiare aproape de guvern. Astfel, „Pesti Napló“ (nrul dela 7 Ianuarie) aduce un articol din penna economistului maghiar György Endre, care după-ce spune că bărbății de stat maghiari își petrec vremea și viața întreagă în micul cancanuri și intrigi politice, constată că un mare pericol economic amenință țeara, ș'anume: *proprietatea mijlocie este pe cale de a se perde cu desvîrsire*.

Spre ilustrarea acestei afirmări aduce exemplul comitatului Neutra, unde din 484 proprietari mijlocii 383 au perit, ear cele 101, care mai există, sunt și ele aproape de faliment.

Va să zică, averea în țeară începe a se divide în chipul cel mai primejdios pentru siguranța și progresul statului: *mari proprietari și aserviți nenorociți*. Ear' aceasta nu numai în ceea ce privește pământul, ci și munca: sunt și se fac fabrici, unde se îngrămădesc mari capitaluri, dar micii industriași pier ear elementele flotante socialiste se zporesc în mod îngrozitor.

Mai mare este apoi primejdia cu emigrările.

Vicișpanii comitatelor Sáros și Zemplén raportează că în decurs d'un an, din aceste două comitate au emigrat 10.000 oameni, cu pasport în regulă; este însă desigur încă odată atâta numărul celor cari s'au dus în lume, în America, fără pasport.

Câți-va ani numai, și partea de Nord a Ungariei se despopulează, în cât nu mai rămân în sate decât 10% din cât era înainte.

Cu toate acestea nu se găsește un singur bărbat de stat, care să se gândească la leuirea acestor rele, — esclamează economistul maghiar, îngrozit de catastrofa ce negreșit are să s'abată peste țară, dacă nu se va găsi un — Messia!

Unde să se găsească însă Ungurii de acest fel? Ei toți își frământă capul cum să maghiarizeze!

Războiul buro-englez.

Ca știri mai noue înregistrăm cele de mai la vale.

Din tabăra de la Frere generalul Buller a raportat la Londra:

„Cu datul 6 l. e. n. am primit de la generalul White următoarea telegramă: „Azi după amiază Burii au repeșit atacul împotriva noastră. Sunt în mare strâmtoare.“

Această depeșă generalul Buller o completează prin următoarele: „N'am știri mai noue (despre cele petrecute la Frere), dar' în tabără se vorbește, că în aceeași

zi (6 Ianuarie) seara generalul White a invins pe Buri, luând dintre ei 500 prizonieri. Agenția „Reuter” cu datul 5 Ianuarie comunică din Lourenco-Marquez o telegramă dela Pretoria, în care se spune că garnisoana Karuman (engleză) după o strănicie și repețită bombardare din partea Burilor în ziua de anul-nou s'a predat. Cu acest prilegiu în mâinile Burilor au căzut prizonieri 120 de oameni, între ei 12 ofițeri.

O altă depeșă din Londra vesteste, că la 4 Ianuarie Englezii au fost siliți a se retrage din Dordrecht. 8 Englezi au căzut prinși în mâinile Burilor. În giurul Colebergului se petrec lupte învergunate. Răniții englezi, au fost duși din Dundee la Pretoria.

Generalul White cu datul 6 Ianuarie telegrafează din Ladysmith: Burii au urmat cu atacul până la orele 11 înainte de amiază. Nu mult după asta au primit nou ajutor. Deși i am bătut, totuși suntem și acum împresurați de ei; ne temem de un nou atac din partea lor, deoarece ce așa se pare, că de la sud au primit ajutoare însemnate.

Din Londra se telegrafează, că în 6 Ianuarie n. generalul French a raportat oficioș din orașul Cap, că situația e neschimbată, însă prinul regiment Suffolk a trecut grin mare pericol. Eșind din tabără, cale de vr'o mie de pași a fost atacat de Buri. Comandantul Watsen a comandat asalt, dar a fost greu rănit și el însuși. Față cu puterea covârșitoare a Burilor, — Englezii au fost siliți să se predea împreună cu comandantul: 70 Englezi, între cari 7 ofițeri, au căzut prizonieri în mâinile Burilor.

Cu datul 8 Ian. se depeșează din Londra: Rapoartele sosite din Capland spun că acolo febrerea crește din ce în ce tot mai mult și că Africanerii se întăresc mereu.

Ziarului „Daily Mail” din Londra i se raportează, că marchizul Dufferin în atacul recent dela Ladysmith a fost rănit foarte grav.

Roadele șovinismului.

Pop.)
 (Statul Aradului) oși-strămoși au nisericească. În anul trecut, având să-și zidească biserică, au primit un sprigin material, ce li-a oferit domnia de acolo. Privind în acest ofert un act de generositate pornit din simțul religios, ei au primit darul domnesc cu multă bucurie.

Însă amar s'au înșelat, căci din ce în ce s'a vădit, că jertfele primosului nu sunt curate; ele poftesc „dar pentru dar”; adevărat li-s'a dat spriginul material, pentru-ca în schimb și pentru lucruri trecătoare,—bieții Svabi să-și jertfească conștiința lor națională.

Această viclenie, Nemții au observat o mai ales cu ocaziunea sărbătorilor mari din anul acesta, când serviciul lor divin s'a săvârșit aproape întreg numai în „limba maghiară”.

Convingându-se astfel că pentru „darul” primit li-se confiscă limba maternă, că „peatra din capul unghiului” a fost pusă pentru-ca încetua cu încet să li-se prăbușească întreaga lor clădire sfântă națională: Nemții noștri cu ocaziunea sărbătoarei Crăciunului din Estan s'au revoltat cu toții în tot simțul lor și indignații peste măsură s'au suit în chor, au sărăbit și au aruncat de acolo toate recuzitele, organele, masa și alte obiecte și între strigăte învergunate au oprit pe cantorul să mai cânte ungurește.

În această mare indignație a sa poporul s'a adunat apoi în școală confesională și a protestat cu toată tăria împotriva acestui mare atentat pornit asupra bisericii sale.

Legea firească și Dumnezeu au pus și în sufletul Svabilor noștri acel sfânt sentiment, ca mai presus de toate să-și iubească neamul, limba și legea. O să se vadă însă că legea ce ocărnuiește țeara noastră va judeca aspru pe bieții Svabi, cari n'au comisia alt păcat, decât că „și au reclamat dreptul lor strămoșesc. Eată dar' până unde au ajuns lucrurile sub oblăduirea cărmuirii ungurești.

În toate părțile țării, la toate neamurile se pornește amărăciunea în contra sistemului șovinist. Grijiți domnilor, că amar, de tot amar o să fie rodul muncii voastre nefericite.

Revista externă.

Conspiratorii, contra Republicei, osândiți de tribunalul de stat din Paris, au fost trecuți, în cea mai mare liniște și fără nici un incident, peste frontieră. Deouléde și Buffet, osândiți la 10 ani exil, au fost duși cu tren separat, la frontiera dinspre Belgia. Ambii erau însoțiți de doi detectivi. Probabil că cei doi exilași se vor stabili la Bruxelles.

Conform legii franceze, exilatul care s'ar întoarce pe furie în țeară înainte de a expira termenul la cât a fost osândit, va fi ținut restul de vreme în — temniță.

Guérin, al treilea osândit, potrivit sentinței, a fost internat în temniță, tot pe 10 ani. Se zice însă că este foarte bine tratat în temniță.

Probabil că cu vremea toți trei vor fi grațiați.

Alături era o sală, în care trecuși îndată și după ce fură gata cu mâncarea, se sculară de la masă intrând în salonul de dans unde îl chema un vals executat de cea mai bună orchestră.

Târziu de tot, când veselie ajunsesse la culme, se execută o masură. Soția pictorului dansa cu tinerul ofițer, care folosindu-se de ținuta acestuia dans, stringea pe frumoasa femeie în brașele sale ca și când n'ar mai fi voit să-și dea drumul dintr'însele. La urmă se plecă spre dînsa, ca și când ar fi voit să o sărute.

„Ce voadă să faci? Ce, ești amețit?” șopti dînsa spăriată întorcînd capul în colo.

Ofițerul o strinse de mână și zise: „Măsură!”

— „Te iubesc... Ah dacă ai ști cât mă chinuiești cu nehotărîrea d-tale...”
 — „Val de mine... nu așa tare... cum poți fi așa nesocotit aici...”

— „Xenio, te iubesc... am cîștigat în inima ta...” reluă el cu patimă; „știu că nu-ți iubești soțul... răspunde-mi...”

„Nu știu ce să-ți spun” răspunse dînsa și cu privirea spăriată căută spre soțul ei, care orbit de atîta grație o privia răsămat, de apă.

Ofițerul sorî.
 — „Un răspuns, Xenio.”
 — „Nu aici, te rog... dacă voadă vino mîine, o să fiu singură...”
 — „Bine, va să zică: mîine.”
 — Xenio, te-aș ruga să te odihnești puțin, zise în clipa aceea pictorul ivindu-se lângă dînsa. Nu trebuie să te obosești prea afară din cale... Îndată ce vei fi mai liniștită, vom

„PAGINI LITERARE”

Cultura noastră națională e încă și azi expusă unui rău de tot îngrijitor. O mare primejdie planează și azi asupra literaturii noastre naționale; îndeosebi o simțim aceasta, când vorba e de lăpirea ei în straturile mai adânci ale societății române, căci n'avem reviste literare!

Ear' și acelea puține, câte le-am avut și câte le avem — abia se ivesc pentru-ca în curînd să dispară, căci nu sunt spriginite nici în măsura cea mai puțin îndestulătoare.

Suntem cu toate astea, zi de zi îmbulziți cu întrebări din părțile cele mai depărtate: unde și cari ar fi azi în România revistele literare mai bune și mai potrivite, pentru a străbate în sanctuarul familiilor române, iubitoare și setoase de literatura noastră națională?

Întrebări pe cât de juste, pe atât și de plăcute tuturor, căci dor ferbinte poartă pentru desvoltarea și progresul literaturii noastre.

Două semne deopotrivă îmbucurătoare indică această împregiurare. Unul e, că produsele noastre literare, ori și-cum am sta, se sporesc totuși prin avîntul necesitat de duhul vremii, atât în număr și formă, cât și în fond sau în valoarea lor literară. Ear' al doilea e, că numărul de cetitori se sporțește și el, pe zi ce trece, în mijlocul societății noastre.

Și tocmai aceasta e împregiurarea, care ne pune pe gânduri în fața întrebărilor, ce ni-se fac.

Dela dispariția valoroasei reviste „Vatra”, unde lucrau atîția literați distinși, — nu cunoaștem și nici n'am avut bucuria să apreciem până acum altă revistă mai bună (din cele existente), precum se prezintă revista „Pagini Literare”, ce apare în București, odată pe săptămână, deja anul al doilea, unde sunt grupate unele din cele mai valoroase puteri tinere. Între aceștia aproape în fiecare număr întîlnim pe poetul nostru iubit Cogbuc și cel mai apreciat din căți li avem astăzi. Apoi pe Vlăduță, Caragiale, Ion Gorun, St. Iosif etc.

Inregistrăm aci numărul unuia din numărul soșii în urmă ai numitelor reviste: Numărul 36 din „Pagini Literare” are următorul sumar:

Crăciunul de proletari de Ion Gorun; în sărbători de D. Teodor; Notele unui misantrop de I. Theodorescu; O taină de Raul Stavri; Ingerul de Constanta Hodos; în subterană de Ion Băraan; Experiințe de Ion Gorun; Moș-Ajun de St. O Iosif; De la naștere de Artur-Gorovei; Povașă — Popular unguresc — Pinza de D. Anghel; Mare de Delacăscioare; Dor de mamă de N. Beldiceanu; Îndărătnie de Vlad; Lucrul albastru de N. Bosnief; Singură de Jean Bart.

NOUȚĂ

Arad, 9 Ianuarie 1899.

P. S. Sa episcopul Goldiș a primit cu prilejul sărbării zilei sale onomastice multime de felicitări.

Între cei cari l'au felicitat cu ocazia sărbătorilor, sunt: primul-ministru Széll, ministrii Darăuyi, Vlăscescu, Hegedus și Ploșz, secretarul de stat Zulinszky, fostul prim-ministru Bánffy, Hieronymi, baronul Bohus Zsigmond, Boros Vida, Otrubay, Csernovits Diodor, Nachtnébel Odön, — ear dintre Români: I. P. S. Sa Mitropolitul Meșianu, Vasile Goldiș prof. Brașov, Eli Moga prot. Robogan, Teodor Ceantea prof. Arad, Dr. Virgil Bogdan adv. Arad, Vasile Beles prot. Radna, Stefan Antonescu, Șiria, Ioan Damsa asec. cons., Ierotel Beles vicar pens. Totvărădia, George Popovici prot. Șiria, Ioan Tuduceșcu dir. „Muresanul” Lipova, credincioșii din Cenadul-Sărbesc. T. Oprean, Credincioșii din Eclea, V. Magiu Credincioșii din Soborșin, Tului Roșescu prot. Cluj, Dimitrie Feier not. Șaitin, Dr. Ghebeles, Pectea, Mărginean Nădlac, Iuon Lengher secr. con. Credincioșii din Curticea, Mladin, Givulescu, Dr. Gavril Cosma adv. Beiuș, Credincioșii din Chișineu, — Dr. Trailescu, Credincioșii din Cladova, Căpităni; Traian Barzu, Caransebeș, Negreanu, Beiuș; Nic. Diamandi, Beiuș Intern. diocesan Beiuș; D. Halic, Dr. Marta, etc. Lipova; Comitetul parohial — Beiuș; P. Truția adv. Credincioșii din Almaș; M. Velicet, adv. N. Poynar, jud. tabl. Oradea-mare; Credincioșii din Batania, — Cornea; I. Ghibu, Sibiu; Credincioșii din Nereu; Consistoriul din Oradea-m., Pacala, Groza și Pap; Filaret Musta arch. Caransebeș, Miulescu, prot. B. Comloș, M. Leucuța, preot, Comloș.

Onomastică. Eri, ziua Stului Stefan, di Dr. Stefan C. Pop serbându-și ziua onomastică, a primit felicitările tuturor amicilor sei. A fost o românească petrecere: animată de prietenie și de arcușul măiestru al lui Ghiușu.

Încă un fișpan — la o parte. La atîta par'că s'ar reduce toată acțiunea mai „să-nătoasă” a premierului ungar cu faimoasa lozincă „lege, drept și dreptate”. A mai dat adevărat Széll drumul unui fișpan, după-cum se vede și din numărul de Sămbătă al foii oficiale. Noua „jertfă” este una din creaturile lui Bánffy, aprig cortesă băuffy ist: fișpanul Szinyei-Merse István din comitatul Sáros.

Tinerimea română din Arad și giur invită la convenirea socială, ce se va araugia în presara Anului-Nou, Vineri 12 Ianuarie 1900 (31 Dec. 1899), în sala cea

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

LA RĂSPÂNTIE.

(După N. Sealavin.)

— Știi c'a fost o idee nostimă, să pregătești o petrecere afară din oraș. E minunat, și mie îmi plac petrecerile nejenate, grozav!

Și d-na, o frumusețe cu ochii albaștri, bălaie, agățată de brațul bărbatului ei, urca treptele unui hotel din împregiurimile orașului.

Bărbatul ei, un pictor cunoscut de lumea artistică, zimbă iubitor și zise aplecându-se spre dînsa.

— Doriam de mult să-ți fac plăcere aceasta, însă am întârziat atîta din pricină că n'am putut aduna prietiniți trebuiti.”

Erau 10 trecute, cea mai mare parte a oaspeților aștepta și când intrară în sală, auziră glasuri:

— „In sfârșit, ah eată pe inițiatorul balului! bravo! bine c'ai sosit. Bravo!”

— „Iertare” zise pictorul, am cam întârziat puțin... din pricina nevastei mele.”

— „Fără dta d-nă, nici n'am fi început balul” zise un ofițer sărutînd mîna frumoasei femei.

— „Și de ce, mă rog?”

— „Pentru-că șopti — ofițerul — „supușii devotați au așteptat sosirea reginei lor”. D-na multumî tîndrului cu o privire fâgăduitoare de fericiri.

pleca spre casă.

Un fior rece trech prin trupul Xeniei, crezuse că aude în glasul bărbatului ei, o inflexiune ușoară în care ghicise o mustrare. Gîndul că ar fi putut flauzită de bărbatul ei când vorbea cu ofițerul, nu o mai părăsise. La urmă nici nu mai voi să se gîndească la astea; prea era obosită, gînduri grele, abia mișca și membrele îi erau ca de plumb. Nici nu știu cum ajunse în odaia sa.

Capu-îl vuia și și-î ascunse în mîni căzînd pe canapea.

Coconită, vai de mine! poftim iute, i-s'a făcut rău Domnului, auzi dînsa glasul servitoarei. Vino mai iute, coconită!

Xenia se repezi cu rochiile fâlfâind în odaia bărbatului ei, și-î gîsl palid, întins pe covor înaintea patului cu o hîrtie mototolită în mîna.

— Scumpule, iubite, ce-î? ce și-s'a întemplat?!! ce al? strigă dînsa îngrozită.

Și vîzînd că nu răspunde, căzu în genunchi și-î apucă mîinile, reci ca ghița. Într'una din ele simți o bucată de hîrtie pe care cetî.

— Iubito! Kartă mă, dacă nu te am putut face fericită. Știu totul!... Ceea-ce ai promis ofițerului, te-ar fi înjosit dacă ai fi fost tot seția mea. De aceea am luat otravă ca să te las liberă pe acțiunile tale, Fii fericită și primește această faptă a mea ca o nouă dovadă a neșfârșitei mele iubiri. În acest timp, ca și când l'ar fi chemat cineva, soș doctorul, se aplecă peste dînsul și marmură:

— Ajutor omenesc nu mai are ce căuta aici.

— Ce-î? răci Xenia, a murit? Nu! Nu se poate.

Iubite, scoală, spune numai o vorbă!... N'auzi!...

Însă pictorul, era mut, țepănen.

Dînsa biruită de durere leșină și când se trezi, căută mult timp să-și aducă aminte de cele petrecute și când își aminti se sculă, trecu în odaia de alături și între perdele albe, și luminări de ceară, văzu pe un catafalc pe soțul ei.

Cu pași nehotărîți se apropiă de mort și-î privi:

Părul îi era dat în sus cum l' purta și în viață, și în mijlocul frunței avea o dungă mare, dunga aceea care arăta la el supărarea... Va să zică supărat plecase din viață! Și dînsa, ca de atîtea ori în viață, cercă să-î netezească fruntea; însă de astă-dată, toată puterea farmecului ei, asupra lui, perise.

Și cum se uita la el, tot trecutul îi deflă pe dinaintea ochilor ei turbu-ați de lacrimi.

Își amintea cum după ce el îi făcuse o declarație de dragoste, îi ceru mîna, și cum părinții ei scoțîndu-o din institut, o dăduseră lui, cu toate că dînsa pe atunci credea că iubește pe ofițerul Bagrezov.

Părinții ei o dăduseră lui fiind-că l' stimau ca pe unul din cei mai buni pictori. El o iubi, ajunsesse celebru numai ca să-î satisfacă ei toate dorințele, și acum, acum ea-l omorise. Numai acum pricepea ea, că tot luxul cu care o încungiușă, era un rezultat al muncii lui neobosite, și ea, ea vorbise cu ofițerul.

Ah, dacă ar fi putut acum să-î spuie

mare a hotelului „Central“ din loc. Comitetul arangiator: Ioan Rațiu, president; Axente Secula, vice-president; Teodor Burdan, vice-president; Cornei Pavloviu, secretar; Vasile Arjoca, controlor; George Boamben, cassar. Alexandru Anciu, Nicolae Bogdan, Aurel Crișan Romus Chicin, Adrian P. Dessean, Emil Doje, Aurel Grozda, Cornei Iancu, Cornel Lazar, Liviu Magdu, Vincențiu Marcovianu, Petru Minișan, Cornel Popescu, Atanasiu Popovici, Eugen Popovici, George Popovici, Nicolae Siclovian, Vasile Stefu, Evgeniu Zaslo. Inceputul la 8 oare seara.

„România Jună“, societate academică social literară din Viena, invită la serbarea revelionului, precum și la a XXIX sedință generală, ce va ține Vineri, în 12 Ianuarie st. n. 1900 în sala „Goldenes Kreuz“ de acolo. Viena, în Decembrie 1899. Pentru comitet: Mariu Sturdza, președinte. Gavriil Barbul, secretar I. Inceputul la oarele 8 seara. Oferte marimioase în folosul cabinetului de lectură se primesc cu mulțumită. — Program: Partea oficială: Cuvânt de deschidere, raport anual și raportul comisiunii revisuitoare; iar după astea partea socială, cu dans.

Producțiunii și petreceri. Am primit invitare la producțiunea teatrală, arangată în Sebeșul-săseșc, Luni 27 Decembrie s. c. (a treia zi de Crăciun) în sala cea mare de la hotelul „La leul de aur“. A reușit după toate așteptările.

— Asemenea și la concertul împreună cu joc și arangiat de tinerimea română din Checia română în 26 Decembrie 1899 (7 Ianuarie 1900 a doua zi de Crăciun) în școala română de acolo, sub conducerea dlui învățător Ioan Rațiu, care încă a avut bun succes.

— Reuniunea română de cântări din Năsăud invită la concertul urmat de dans, care se va arangia în Năsăud Vineri în 12 Ianuarie st. n. 1900 în sala de gimnastică. Inceputul la 7 oare seara. Prețul intrării de persoană: pentru membri activi și ajutători: 1 coroană; pentru nemembri 1 cor. 60 fileri. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii. Oferte marimioase se primesc cu mulțumită și se vor chita în public.

Luptă între patrioți. Duminecă cele două grupări kossuthiste și-au dus fiecare candidații să-i recomande alegătorilor din Szentes. Ugron recomanda pe Pázmándy, iar Kossuth pe Dienes. „Cetățenii“ lui Simo, cel compromis, nu i-au lăsat pe nici unul să vorbească, ci s'a făcut o sarvă în oraș, cum nici în Ungaria nu se prea vede în toate zilele. Cât despre viitoarea alegere, desigur că ea se va termina cu învingere Kossuthistă, că ambii candidați jură pe acest „sfânt“ și -- după obiceiul unguresc -- cu numeroase capete sparte.

toate astea; să spuie greșeala ei și să-l scoale din morți, doamne, doamne!

Se asviri gemend asupra lui și-l acoperi cu sărutări... însă îngrozită sări în lături, căci auzise glasul bărbatului rostind numele ei:

- „Xenio“.
 - Dînsa țipă ca din gura șarpelui.
 - „Dar bine, dragă“, zise același glas, „nu te spăria așa, am ajuns“.
 - „Unde?... Unde am ajuns?“
 - „Pai unde să fi ajuns?... Acasă“.
- Xenia deschise ochii privind cu spaimă în giur, și se asviri de gâtul picturului, acoperindu-l obrazul cu sărutări.
- „Am visat un vis grosav!... Slavă Domnului că n'a fost decât un vis! adaugă dînsa tremurând încă de groaza de adineauri.
 - El o luă în brațe și o duse până sus într-o goană.
 - „Te rog, zise dînsa sus, „fie-ți milă de mine, nu mă întreba acuma... fi miłos cu slăbiciunile mele, cum ai fost și până acuma... te rog iubeste-mă...“
 - „Dar ce-ai pățit, Xenio?“ întrebă el îngrijest.
 - „Ah, mă simt atât de fericită, negrăit de fericită să fiu a ta...“

A doua seară, oficerul Bagrezov primi ca răspuns, când se prezentă, că doamna e bolnavă. Și pentru dînsul rămase bolnavă toată viața ei.

Xenia fu pe cât se poate de fericită; iar oficerul nici măcar nu slăbi de mult ce o iubia.

Visul însă nici odată nu a fost povestit.

Independența vamală. Fostul secretar de stat *Láng Lajos*, deputatul cercului Baia-mare, în vre-o trei locuri ale cercului seu și-a dat seamă de activitatea sa ca deputat al cercului și despre situația țării. În vorbirea sa deputatul Láng a accentuat mai ales starea economică și industrială a Ungariei, care suferă și e mult primejduită prin concurența ce se face aici din Austria, care a cucerit teren mult în țeara noastră.

Spre a se pune capăt acestei stări de lucruri, *Láng* stăruie pentru independența vamală a Ungariei față cu Austria. — Aceasta ar fi după *Láng* singurul mijloc norocos pentru apărarea economică-industrială și pentru dezvoltarea ei cu bun efect în Ungaria, atât de mult periclitată de rivala ei Austria.

Șovinism. „Bud. Hirap“ în numărul său de la 7 Ianuarie, ocupându-se de interpelarea din congregația Sibiului a d-lui dr. N. Comșa, scrie, că în Ungaria lăncu n'are drept decât numai de un monument pe mormânt.

Bine că se îndură a recunoaște și atâta și nu cere să-i desgroapăm osămintele pentru a le duce în — România!

A doua principesă română. Cu datul 8 Ianuarie se telegrafează din *Gotha*, că principesa *Maria*, moștenitoarea de Tron a României, care petrece acolo de mai multe zile, a născut o mica principesă în castelul *Friedenstein* de acolo. Mica principesă este a doua fetiță în augusta familie a părechei princiare române. Atât augusta mamă, cât și mica principesă sunt bine.

Iubileul camerelor notariale publice. Dumineca trecută înainte de amesa camera notarială publică aradână și-a ținut aici adunarea ordinară anuală sub președinția notarului public *Dim. Bonciu*. De astădată ședința a avut un fel de colorit festiv, întru cât s'a discutat modalitatea pentru sărbarea jubileului de 25 ani de la introducerea instituției camerelor notariale. Sărbarea jubileului va fi în luna Februarie și vor lua parte la ea toate camerele notariilor publice din țeară.

Coșbuc. În curând opul dlui *G. Coșbuc* intitulat „Fapte și vorbe românești“ va fi tipărit pe seama ministerului instrucțiunii publice din Româniași împărțit bibliotecilor populare rurale.

Crăciunul „Patriei“. Chiar dacă sunt puține de tot vor fi între zările lumii civilizate, cari să nu se poată bucura, împreună cu cetățenii lor, nici măcar de sărbătorile mai mari ale anului. Cu toate astea nu tocmai depărtată „Patrie“ din Cernăuți între acestea o întâlnim. N'a fost cruțat organul fraților noștri bucovineni nici chiar în numărul său de Crăciun, în sărbătoarea păcii pentru toate popoarele creștine. Guvernorul *Bourguignon* cu adepții sei nu aparțin, pe seame, nici unui fel de trunchiu din popoarele creștine: *Septe pasaje mari sunt confiscate earăși din articolul prim și vr'o trei pasaje din o corespondență, ce „Patria“ a publicat în numărul său de Crăciun.* — Adevărată barbarie! Prin asemenea „artă“ de guvernare nu se va feriți dl *Bourguignon* nici chiar ca eventual satrap al Zulucafrilor. — În schimb însă tocmai asemenea tact și aptitudine de guvernor fraților noștri dela Prut tot mai fericite le va face, cel puțin în viitor, atât sărbătoarea păcii, cât și noul an, care deschide veacul al XX-lea. — Ajute-le Dumnezeu!

Ermentica biblică. Compusă după *Ubaldo Ubaldi*, de Dr. *Victor Semigelski*, cu aprobarea prea veneratului Ordinariat metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. Blaj 1899. Sub acest titlu a apărut în tipografia Seminarului arhidieceșan din Blaj o carte bună și de deosebit folos mai ales pentru fețele bisericești și pentru oamnenii de școală. Materialul se extinde într'un op voluminos de 182 pagini în format octav mare și se vinde cu prețul de 2 coroane exemplarul.

Entuziasmul Burilor. O scrisoare trimisă din portal East-London (Capland) între altele spune următoarele privitor la entuziasmul Burilor: „Aici s'afirmă răboiul se așteaptă abia prin Martie-Aprilie, dar ar fi minune să se sfârșească și atunci. Vor fi lupte până la cuțit, căci entuziasmul Burilor e fără margini. Băieți de 18—14 ani, cari abia pot purta pușca, fug de acasă și merg să se înroleze. Moșnegi de câte 70 de ani, merg la oaste, din îndemn propriu și nu pentru-că ar fi siliți. Răboiul acesta este o adevărată luptă pentru libertate, care trebuie să se sfârșească cu biruința Burilor. Englezii cad cu sutele, fără să știe apriat pentru-ce. Trebuie să se jertfească pentru marea capital, pentru că și va „streberii“, cari acum șed liniștiți în Londra. Răboiul actual a fost provocat pe nedrept, cu ajutorul marilor capitalari. Burii o știu aceasta. Eață pentru-ce e mare la ei entuziasmul. Englezii vor plăti scump întreprinderea aceasta“.

Țarul Rusiei Nicolae II — pe tramvai. Din St-Petersburg se publică următoarele: Un oficer, ne mai având bani, și locuind departe de casarmă, s'a dus până acolo pe tramvai. Această faptă a sa însă a produs multă supărare în corpul oficerilor, cari au constatat, că prin asemenea fapt oficerul se deșasește pe sine, și deci s'au strâns cu toții, au ținut mare sfat, în care au hotărât: ștergerea oficerului păcătoș-din lista oficerilor.

Această hotărâre a ajuns și la urechile Țarului Nicolae, care mai de mult privia cu ochi răi la oficerii prea cheltuiitori; deci numai decât s'a pus și el pe tramvai și s'a dus dela palat până la casarma oficerilor. — Când s'a dat jos, oficerii de surprindere nu știau nici să-l salute; iar Țarul simbind li-a zis: „Ce judecată imi veți croi mie, pentru-că am venit pe tramvai?“

Din mișcările ovrcești. Incep a se spori tot mai mult cazurile de mișeli din cele mai revoltătoare, ce duhurile rele ovrcești le săvîrșesc în mijlocul creștinilor din țeara aceasta. „Alkotmány“ dela 5 Ianuarie a publicat o copie a unui protocol autentic, luat în fața martorilor cu o tineră țerancă română din comuna Sebișul-mare șespe o mișelie săvîrșită de ovrul *Reich Arnold*, aplicat în Ciucia ca substituit de matriculant civil. Țeranca se cheamă *Anastasia Pascali* măritată *Stanciu*, care a mărituriat, că în 12 Oct. 1896, când s'a prezentat în oficiul matriculantului civil ca să încheie căsătoria cu bărbatul său de acum, *Ovrul matriculant Reich Arnold* a trimis pe mirșele ei după-el știa ce acte, și în timpul acesta a oprit pe tînăra mireasă în oficiu, a încuiat ușile, apoi prin siluire și amenințare, că nu-i va încheia căsătoria, a cerat s'o necinstească în chiar birourul oficiului. Ea însă s'a opus cu toată țaria și a început să strige, până-ce bestialul matriculant a fost silit să descuie ușile și s'o eliberare în curte. — Numitul siar unguresc înșuși, revoltat înfierăză mișelia ovrului și spune, că deși casul a fost anunțat la procuratură, ovrului „matriculant“ nu i-s'a aplicat nici o pedeapsă. El însuși a părăsit oficiul dela Ciucia și astăzi tot în călătoria de matriculant civil este aplicat în orașul Tokaj. — Aceasta, zice „Alkotmány“, s'a întâmplat în era lui *Bánffy*. Speremă însă și pretinde dela actualul stăpân al țării *Szell*, că acesta va curăți țeara de asemenea „matriculanți“ al statului. — Dela speranță până la faptă însă e cam mult, și până atunci — mulți ovrui își vor bate încă joc de curățenia vieții creștinești în țara aceasta!

Neamlog. Din Sibiū se anunță moartea dlui *Ioan Dimitriu*, practicant la institutul de credit și economii „Albina“ din Sibiū, consumat de o boală grea. El și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului *Mercuri*, în 8 l. c. la ceasurile 3 dim., în locul de cură *Lussinpiccolo*, abia în al 27-lea an al vieții. Rămășițele pământești ale scumpului defunct s'au astrucat în *Lussinpiccolo*, departe de pământul țării unde s'a născut, departe de ai sei iubiți.

Loteria Casei naționale. Prospect.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“ — pe baza concesiunii acordate de on. minister

reg. ung. de finace cu ordinațiunea nr. 49.522 din 27 Iulie 1899, — arangiază o

LOTERIE DE EFECTE

al cărei profit se va folosi pentru ridicarea unei Case naționale în Sibiū, în care se va instala un Museu istoric și etnografic român și biblioteca Asociațiunii etc.

Prețul unui bilet de loterie 1 coroană.

Căștiguri:

1 căștig princip. în val. de C. 10.000 = C. 10.000	1	3.000 = „ 3.000
2 căștiguri	1.000 = „ 2.000	
5	500 = „ 2.500	
10	200 = „ 2.000	
10	100 = „ 1.000	
20	75 = „ 1.500	
20	50 = „ 1.000	
50	20 = „ 1.000	
100	10 = „ 1.000	
316 căștiguri	C. 25.000	

Tragerea la sorți se va face în Sibiū la 31 Maiu 1900 st. n. în prezența unui notar public și a unui comisar politic.

Consemnarea căștigurilor se va publica la trei zile după tragere. Ridicarea lor se va face în decurs de 60 zile de la tragere.

Bilete de loterie se pot procura de la biroul „Asociațiunii“ în Sibiū (N-Szebez, strada morii nr. 8), și se vor vinde la toate băncile românești.

Sibiū, în Decembrie, 1899.

Comisiunea loteriei.

Pășii vă sănătatea! Tuturo celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturaiu, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele *Kueippiane*.

Se pot căpăta de-adeptul sau prin postă de la farmaciadui Dr. *Iulius Schop*, per în Oravița (Krasso-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere ori-cui gratis și franco din numita apotecă

ULTIME ȘTIRI

Londra, 8 Ianuarie. Se anunță că pe vasul „*Dunollar Kastle*“ cu care a plecat lordul *Roberts*, un spion bur a fost arestat. S'a găsit asupra-i revolver. Se zice că el a vroit să asasineze pe comandantul șef al trupelor din Africa, dar a fost împediat de marinarul care păzia la ușa lordului *Roberts*.

Londra, 8 Ianuarie. Agenției „*Reuter*“ i-se raportează din Durban: Un vas de răboiu englez a prins vaporul german „*Herzog*“ și l'a adus în port.

Hamburg, 8 Ianuarie. Acum se învederează numai, că vasul german „*Bundesrath*“ a fost confiscat la fermul Africet-ostice germane, în lăuntruul zonei, ce aparține coloniilor portugezeze. Această împregurare incurcă afacerea și mai mult între Germania, Englițera și Portugalia. Din astă pricină Portugalia a adresat protest la puterile europene.

Capstadt, 8 Ianuarie. Mai mulți Holandezii aparținători corpului de armată neregulată din țeara Cap au fost deținuți pentru purtarea lor suspectă și transportați aici. O mulțime de prizonieri burii au fugit de pe vasul „*Manila*“, ce ancorase în portul *Simon*.

Din *Herschel* se raportează, că Burii au părăsit *Lady-Grey* și se întăresc cu șanțuri între *Lady-Grey* și *Borkly-East*.

Editor: **Aurel Popovici-Barclanu.**
Red-respons.: **Ioan Russu Șirlianu.**

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 22 Noemvrie

	Arad:	B. Pesta
Grâu Aprilie fl.	7.10—7.30 fl.	7.96—7.87
Octomvrie	"	8.02—8.08
Cucuruz Maiu	3.80—3.90	5—5.01
vechii	5.—5.20	5.20—5.50
Orz vechii	"	5.65—6.60
noa	5.40—5.50	"
Secară Api.	5.60—5.70	6.42—6.44
vechii	"	6.10—6.35
Ovăs Apr.	4.40—4.50	5.6—5.8
Oct.	"	4.90—5.28

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9.52
Lire turcești	18.90	19.—	
Imperiali (15 R. aur)	126.—	127.—	
Ruble rusești (10) h	5.58	5.62	
Galbeni	9.48	9.52	
Napoleon-d'or	58.50	58.95	
100 Marcs germane	11.90	12.50	
Livre sterling			

Spiri:

	21 Oct.
Spirit rafinat; cu toptanu	55.50
" " cu micu	56.50
" brut cu toptanu	54.50
" " cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg.
bătrâni 320—380 kg.	40—42	" "
țineri 320—390	44—44.5	" "
" 250—390	44—45	" "
" până 250	45—46	" "
mijlocie 240—260	47.5—48	" "

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

- „Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.
- „Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.
- „Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Prețul 1 fl.
- „Din vremuri apuse“ de Iudita Se-cula, Prețul 50 cr.
- „Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.
- „Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.
- „Pribeag“, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adauge și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

Cărți bune. În editura Librăriei Ciurcu din Brașov a apărut, în volum elegant „Insula Morților“, eminentă lucrare a lui R. Voss, traducere de dl Andreiu Bârseanu. Atât autorul, cât și traducătorul sunt, desigur, și între Români indestul de cunoscuți, pentru-ca și fără elogiile presei, toți să se simtă îndemnați a și procura această carte. Ea e potrivită și pentru cadou de sărbători. Prețul 25 cr., ieftină!

Cum să fotografăm? Sub acest titlu a apărut și ni-s'a trimis o carte, ce cuprinde instrucțiuni practice pentru amatorii artei fotografice cu 81 ilustrațiuni, de Ioan Nițiu Pop. Cuprinsul cărții a fost publicat și în „Revista Ilustrată“ din anul 1899, de unde s'a tipărit și în broșură separată și se poate procura dela administrațiunea acestei foi pentru prețul de 1 coroană. Jumătate din venitul curat e destinat pe seama corului plugarilor din Șoimuș (com. Bistrița-Năsăud).

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.“ Editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemp'ar 35 cr. Materialul tractat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiunea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsulă, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic. Ținutul muntos Nordvestic. Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Terile aparținătoare Ungariei. Europa în genere.“ La toate capitolele e alăturată câte o mapă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

Exerciții intuitive și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmite după plan, de Ioan Tudescu, învățător în Lipova. Ediția a III. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cause administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipariu frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului matelial al cărții este următorul:

- I. Agricultură. — II. Ape (mori și navigare, broduri, plute). — III. Boalele și păstrarea vitelor. — IV. Cause comunale. — V. Drumuri și vama. — VI. Finanziare
- VII. Industrie. — VIII. Judecătoria. — IX. Matriculele de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Ocnărit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la neorociri, Aducerea puștilor din altă țeară, Apa de sodă, Ajutorarea săracilor, Adunări publice, Afacerea cu zăoage, Boalele epidemice, Birturi, Curățirea coșurilor (hornuri), Curățirea ulițelor, Călea ferată, Cetățenia de stat, Escortarea, Edificări, Instruarea în joc, Invențiuni (descoperiri) Legea de presă, Lucruri găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospățarii, Plata medicului, Piața (Țigari), Poșta, Privilegiu (Patente), Paza contra focului, Societăți (bănci, case de păstrare), Sute de aramă, Sdrăne, Sămēnte de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Ținerea cămilor, Trecerea în altă țeară, Tipografie, Vânzarea bureților, Vânzarea de puști și prav de pușcă, Veninuri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescui
- XVII. Religiune. — XVIII. colă — XIX. Sănătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Vénat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu direcțiunile administrative, cât și cu judecătoriale din patrie, cărturarii din popor le află în cartea aceasta toate la un loc, bine lămurite și spuse în limba populară și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cause administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.